

lægger Vurderingsmyndighederne den Pligt at gøre Indberetning om mulige Overtrædelser eller om Mangler ved Noteringen i Matrikulen. Ærede Medlemmer vil her se, at man inddrager Vurderingsmyndighederne i den Kontrol, der udøves.

I Forbindelse med denne Lov om Landbrugsejendomme har jeg dernæst den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Jords Udstykning og Sammenlægning m. m.* Dette Lovforslag samler de Bestemmelser, der i Henhold til tidligere Love har været gældende paa de paagældende Omraader, og det er udarbejdet i Overensstemmelse med det Lovforslag om Landbrugsejendommens Vedligeholdelse, som jeg nylig har omtalt. Der gives i dette Lovforslag en Række detaljerede Bestemmelser om Retten til at udstykke, om Fremgangsmaaden ved Udstykning, om Jords Sammenlægning og Magelæg, om Konstatering af Ejendomsgrænser, om Udnævnelse af faste Jordboniteringsmænd og endelig om Straffebestemmelser og saa fremdeles. Jeg skal ikke her komme ind paa Enkeltheder, men kun nævne, at man her har fulgt det tidligere omtalte Hovedprincip paa den Maade, at man siger: al Handel med Jord skal være fri, og al Udstykning af Ejendomme skal være fri, dog saaledes, at den gamle Grænse nedad for Bøndergaarde bliver opretholdt, og at alle de Landbrugsejendomme, der i en nær Fremtid maa forventes at blive noteret som saadanne, der ligger under 2 Tdr. Hartkorn, ikke kan formindskes ved Magelæg eller Udskiftning, uden at der tillægges dem et lige saa stort boniteret Areal.

Der indføres dernæst den Forandring, at disse 2 Tdr. Hartkorn ikke tages paa den bogstavelige Maade som før. Ærede Medlemmer vil vide, at i Jylland har man meget ofte det Forhold, at der er lidt Hartkorn paa en Ejendom, men et stort Areal, som i Virkeligheden i Aarenes Løb har opnaaet en betydelig Kultur, og der kan være store Ejendomme, som ikke kan formindskes, fordi de ikke naar op over denne 2 Tdr. Hartkorns Grænse. Der er her i Lovforslagets § 2 opstillet en Kombination af det metriske Areal og Hartkornet, som er appasset efter de forskellige Forhold som de foreligger i Landet. Jeg tror ikke, der er Anledning til her at komme ind paa Enkeltheder, ærede Medlemmer vil ved at læse Kommissionens Betænkning og Bemærkningerne let kunne skaffe sig et Overblik over, hvad det her drejer sig om.

Medens den første af de to Love, jeg har omtalt, gælder for hele Landet med Undtagelse af København, Frederiksberg

og Færøerne, vil det sidst omtalte Lovforslag vedrørende Jords Udstykning og Sammenlægning ikke kunne gælde for de sønderjydske Landsdele. Ærede Medlemmer vil vide, at i de sønderjydske Landsdele findes der i Henhold til særlig Lov af 28. Juni 1920 et særligt Matrikulsvæsen og et særligt Grundbogsvesen. Dertil kommer den meget væsentlige Omstændighed, at der ikke i de sønderjydske Landsdele findes nogen Hartkornsansættelse og at Indførelsen af Hartkornsansættelse i Sønderjylland vil medføre meget betydelige Udgifter paa nærværende Tidspunkt. Det har derfor været nødvendigt at omarbejde Forslaget for de sønderjydske Landsdeles Vedkommende. Det er med Beklagelse, jeg giver denne Meddelelse, idet jeg ved, at man ikke her i Tinget fra nogen Side ønsker, at der skal gives særlige Lovbestemmelser for Sønderjylland; men det har været en Nødvendighed, fordi hele Begrebet Hartkorn er et andet og hele Matrikulsvæsenets Indretning er en anden.

De Bestemmelser om Mindstestørrelser for Bondelandbrug, som jeg refererede i Loven om Jords Udstykning og Sammenlægning, er for de sønderjydske Landsdeles Vedkommende overført paa det, man kalder Skyldudbytte eller Reinertrag, og der er i saa Henseende givet Regler, som ser helt anderledes ud end de her i Landet gældende, men som efter de Undersøgelser, der er foretaget paa dette Omraade, i Realiteten skulde give ganske samme Ordning som den, der er gældende i den øvrige Del af Landet. Hvad angaar de andre Bestemmelser i Forslag til Lov om Jords Udstykning og Sammenlægning, vil de kunne gennemføres i Almindelighed i de sønderjydske Landsdele som i det øvrige Land.

Disse tre Lovforslag, som er et Resultat af den tidligere omtalte Kommissions Arbejde, har først nu kunnet foreligge endeligt udarbejdet, og jeg fremsætter dem paa dette Tidspunkt, skønt jeg meget vel ved, at Tidspunktet ikke er egnet til en samlet Overvejelse vedrørende saa vigtige Lovgivningsomraader som dem, der her er Tale om. Dog maa jeg sige, at den Forhaandsbehandling, disse Spørgsmaal har faaet — en meget grundig og, jeg tør sige, en meget omhyggelig Overvejelse i en Kommission, hvor alle Rigsdagens Partier har været repræsenteret —, sikkert vil medføre, at Rigsdagen forholdsvis let vil kunne tage Stilling til disse Spørgsmaal. I al Almindelighed har Landbrugsministeriet kunnet følge en enstemmig Indstilling fra Kommissionen ved alle tre Lovforslags